

Til § 47 er føiet den Bestemmelse, at, naar man ved en Bygnings Opførelse eller Ombygning indretter Luftlosetter, skal enhver af disses Beholdere sættes i Forbindelse med en særskilt Kanal af brandfrit Materiale, der, saavidt muligt, lægges jævntides et Skorstenrør. Da det maa erkjendes, at denne Foranstaltning — om end noget omstændelig — har Betydning i sanitær Henseende, tror Udvalget, at Forslaget bør tiltrædes.

Et større Antal Vændringer vedrøre Bygningstilshyret, hvis Mangler Forslaget saaledes som det udgik fra Folkethinget, søgte at afhjælpe ved en Omordning af dette Tilshyn. Landsthinget har ikke troet at kunne slutte sig til dette Forslag, der jo ogsaa, som bekendt, under Behandlingen i Folkethinget stødte paa stærk Modstand hos Justitsministeren. Landsthinget har anset det for rettest at bevare Hovedtrækkene i den nuværende Ordning, men gennem forskellige Bestemmelser, dels sigtende til at overføre enkelte tidligere paa Bygningsinspektørerne hvilende Funktioner paa Stadsbygmesteren, dels til en regelmæssigere, mere ensartet og hurtigere Afgjørelse af Sagerne, søgt at afhjælpe de tilstedeværende Mangler ved det nuværende System. Skjøndt Udvalgets Flertal vedblivende maa antage, at Systemet — selv med de ved Landsthingets Forslag tilveiebragte Rauteler for en regelmæssig og ensartet Behandling af de herhen hørende Sager — næppe vil gjøre fuldt tilfredsstillende Fyldest, tror det dog, i Betragtning af, at efter Alt, hvad der foreligger, Lovens Emanation vil strande paa en Uenighed paa dette Punkt, ikke at burde anbefale Thinget at gjenoptage dets tidligere stillede Forslag.

Som Følge af Ovenstaaende indstiller Udvalgets Flertal (Udvalget med Undtagelse af Bonløffe, Th. Christensen og E. Sørensen) til Thinget at vedtage Forslag til Bygningslov for Staden Kjøbenhavn i den Affattelse, hvori det er oversendt Thinget fra Landsthinget.

Et Mindretal (Th. Christensen) kan slutte sig til de af Landsthinget foretagne Forandringer paa en enkelt nær. Det betragter nogle af Forandringerne som virkelige Forbedringer, medens det maa betragte andre som mere tvivlsomme. Til den første Klasse maa det i Modsetning til Flertallet henføre dem, der angaa Bygningstilshyret. Derimod maa det bestemt fraraade Vedtagelsen af den Affattelse, Forslagets § 15 har faaet i Landsthinget, da denne Forandring gaar ud paa en yderligere Forøgelse af Bygningshøiden over den Forøgelse, som Folkethinget havde givet den, med 2 Aln. Mindretallet stiller derfor Vændringsforslag, sigtende til at føre Forslaget tilbage til dets oprindelige Form, hvad denne Paragraf angaar.

Et andet Mindretal (Bonløffe og E. Sørensen) har ikke kunnet føle sig overbevist om det Hensigtsmæssige i at følge Landsthingets Affattelse, særlig med Hensyn til Bygningstilshyret. Det hele Udvalg, paa et enkelt Medlem nær, har foreslaaet en Omordning af de nu anordnede Bygningsmyndigheder, og tillagt den foreslaaede Ordning en meget væsentlig Betydning, ligesom denne blev vedtaget af Folkethinget med alle Stemmer imod 2. I Landsthinget er den saaledes vedtagne ny Ordning atter ubstemt, og Tilshyret er bragt tilbage til den nuværende Forretningsgang. Mindretallet finder, at der overfor dette havde været al Anledning for Folkethinget til at lade denne Sag gennemgaa de yderligere Stadier af Forhandling mellem Thingene, og vilde Mangel paa Tid end maaske have bevirket, at Lovens Gjennemførelse herved vilde blive udsat et Aar, vilde Mindre-